

Eugeniusz Tomczak

Strzebniów, pow. Krapkowice

Informator Archeologiczny : badania 6, 79-80

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STOBNICA-TRZYMORGI, pow. Piotrków Tryb. Muzeum Archeologiczne
Stanowisko 2 i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził dr Henryk Wiklak,
Finansował WKZ w Łodzi. Czwarty
sezon badań. Osada z III okresu epoki
brązu. Ślady osadnictwa ze środkowej
i młodszej epoki kamienia, z okresów
halsztackiego, lateńskiego, wpływów rzym-
skich i wczesnego średniowiecza.

Kontynuowano prace z lat 1960, 1969, 1971 .

Obiekt położony jest na wydmach na lewym brzegu rzeki Stobniczanki,
w pobliżu jej ujścia do Pilicy. W roku bieżącym przebadano powierzchnię 612 m².
Na przestrzeni tej odkryto 19 palenisk zalegających w mało widocznej warstwie
kulturowej.

Paleniska były prostokątne, zbudowane z kamieni polnych i obramowane
bierwionami drewna. Inwentarz stanowiły silnie przepalone kamienie, węgle drzew-
ne, oraz przepalona ziemia. Jedynie w siedmiu paleniskach znaleziono drobne ułam-
ki naczyń glinianych kultury łużyckiej z III okresu epoki brązu.

Inwentarz warstw kulturowych stanowiły ułamki naczyń glinianych, grudki
polepy, węgielki drzewne i przedmioty krzemienne z różnych epok, okresów i
kultur. Brak było śladów konstrukcji mieszkalnych.

STRZEBNIÓW, pow. Krapkowiec Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu

Badania prowadził mgr Eugeniusz Tomczak.
Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon
badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z V
okresu epoki brązu.

Badaniami ratowniczymi objęto teren przy wybierzysku piasku, w którym
uczniowie Szkoły Podstawowej w Gogolinie znaleźli kilka naczyń glinianych. Sta-
nowisko znajduje się na zboczu wzniesienia, w odległości około 100 m na połud-
niowy zachód od linii Kędzierzyn - Gogolin.

Ogółem wyeksplorowano 71 grobów w tym 38 szkieletowych, 28 ciepłopalnych
jamowych, 1 popielnicowy i 4 bliżej nieokreślone. Na 28 grobów ciepłopalnych
jamowych 16 naśladowało swoim wyglądem zewnętrznym groby szkieletowe, podob-

nie jak jedyny pochówek popielnicowy. 12 grobów zostało już częściowo lub silnie zniszczonych co spowodowało, że w czterech przypadkach nie zdołano określić rodzaju pochówku.

Groby wyposażone były przede wszystkim w ceramikę /najczęściej czerpaki, misy, garnki/. W 13 grobach znaleziono ogółem 24 przedmioty z brązu.

Na szczególną uwagę zasługuje grób nr 24, oprócz ceramiki zawierał on 4 formy odlewnicze kompletne, bliżej nieokreślony przedmiot gliniany. Z pozostałych pochówków do ciekawszych zaliczyć można grób nr 17. Był to jedyny pochówek z brukiem kamiennym. W jamie ze skupiskiem spalonych kości znaleziono kilka kości długich szkieletu. Wyposażenie grobu stanowiło 16 naczyń i przedmiot z brązu.

Badania będą kontynuowane w wypadku wznowienia eksploatacji.

SZCZECIN-NIEMIERZYN

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Szczecinie

Badania prowadziła mgr Ewa Nawrońska,
Finansował WKZ w Szczecinie, Trzeci sezon
badań, Osada ludności kultury łużyckiej z
IV - V okresu epoki brązu i wczesnej epoki
żelaza.

Wykopiska były kontynuacją prac z lat 1970-1971 r. i koncentrowały się w południowo-zachodniej części osady. W roku bieżącym przebadano obszar o powierzchni ca 300 m². Uchwycono południowo-zachodni zasięg osady. Odsłonięto warstwę kulturową o miąższości 10-40 cm i odkryto 12 jam oraz 2 paleniska. Ponadto 1 jama wystąpiła w calcu poza zasięgiem warstwy kulturowej. Zarówno warstwa jak i jamy zawierały znacznie mniej zabytków ruchomych niż poprzednio, także miąższość ich jest mniejsza. W roku bieżącym wydobyto jedynie około 1 tys. sztuk ceramiki, wśród których przeważały ułamki naczyń grubowej roboty, oraz 2 zabytki.

Rowy sondażowe założone na przedłużeniu wykopów, w południowej i zachodniej części osady pozwoliły ustalić jej całkowity zasięg.

Osada położona była na południowo-zachodniej części wzgórza, jej obecna powierzchnia wynosi w przybliżeniu obszar 1 ha. Prawdopodobnie jej pierwotny zasięg rozciągał się dalej w kierunku zachodnim lecz część ta została zniszczona przez budowę drogi.